

af denne Karakter. Jeg har i det høje Folketing haft Lejlighed til at komme lidt nærmere ind derpaa, men selvsagt er dette for en væsentlig Del Protester af den Art, at de ikke kan foreligge for Rigsdagen, i særlig Grad da ikke, naar de er mundtlige. Saa maa man kræve den Tillid af ærede Medlemmer, at de tror den Meddelelse, de faar, og hvis man ikke nyder den Tillid, ja, saa er der ikke andet at gøre end at finde sig deri, og hvis jeg ikke nyder den hos det ærede Medlem, som nu afbrød mig, maa jeg finde mig i det med Sindsro.

Dernæst siger det ærede Medlem (Carl F. Madsen), at man søger at skjule, at der her er Tale om et Toldlovsforslag. Det vilde være et højst mærkværdigt Forsøg, hvis man vilde skjule, at der her er Tale om visse ændrede Toldsatser. Men naar man har villet gøre det til — og det er det, man har villet —, at der her er givet Udtryk for en ændret toldpolitisk Kurs fra Venstres Side, vil jeg deroverfor sige, at om saadant er der ikke Tale i dette Øjeblik, og om saadant vil der ikke blive Tale i den kommende Tid, saa kan de Herrer paastaa det saa tidt, de vil. Dette er en ganske isoleret, af særlige Omstændigheder foranlediget Foranstaltning, der ikke paa nogen Maade eller til nogen Tid vil afbøje den toldpolitiske Linie, Venstre hidtil har fulgt.

Desværre er det 18de tingvalgte Medlem (Brandes) nu gaaet, og jeg faar derfor ikke Lejlighed til hos ham at søge den Oplysning, jeg ikke tvivler paa, han kunde give, om, hvad det er, det radikale Venstre vil sætte i Værk af Kriseforanstillinger til Støtte for de Industrier, her er Tale om, naar man stadig kræver saadanne Foranstaltninger og ved, at Importregulering ikke lader sig gennemføre, særlig da ikke fra radikal Side, saasom dette Parti har stillet som Betingelse, at Venstre skal være med, og det ved man, at Venstre ikke vil. Naar man endvidere tager Afstand fra Ændringer i Toldsatserne til Gunst for de paagældende industrielle Virksomheder, spørger jeg: Hvad er det, man vil fra den Side? Jeg havde haabet, at det radikale Venstres Finanssekspert, den tidligere Finansminister, vilde have været i Stand til at svare, men desværre er han jo ikke længere til Stede, og jeg skal derfor ikke gentage Spørgsmaalet. Jeg tør jo ikke gøre mig Haab om, at hvad jeg ikke fik Svar paa af ham, vil jeg faa Svar paa af andre Medlemmer af det radikale Parti, der maatte være til Stede.

Derimod vil jeg gerne svare paa det Spørgsmaal, det ærede 18de tingvalgte Medlem rettede til mig. Han sagde: Hvad er det, Staten hjælper disse Industrier til? Det er mærkværdigt, at man kan spørge saaledes, men Spørgsmaalet er altsaa stillet. Den Hjælp, de faar, er, at der ved Statens Indgriben skaffes Plads for den danske Produktion indenfor disse Industrier paa det danske Marked. Det er det, Staten hjælper dem til. Og det er det, man selv skal bidrage til baade fra Kapitalens og Arbejdernes Side. Det er et billigt Krav af Samfundet.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde det høje Ting længe, men endnu kun sige, at jeg fuldt og helt forstaa de Jeremiader, med hvilke de to Oppositionspartier stadig møder op baade paa dette Tings Talerstol og paa Talerstolen i det høje Folketing, over, at der er blevet forhandlet mellem Flertalspartierne i de to Ting om Sagerne forud for deres Behandling i Tingene. Det er ganske mærkeligt, at disse Beklagelser fremkommer fra Partier, som gennem 7 Aar har staaet i det snævraste Samarbejde og saa at sige har været een Tanke og een Tunge gennem disse mange Aar, Partier, der til sidst drev det til at holde et fælles Partimøde, i hvilket man, saa sandelig uden at spørge nogen udenforstaaende, afgjorde den efter de Herrer Mening saa uhyre vigtige Sag, om Ministeriet Zahle skulde fortsætte eller ej, og afgjorde den paa den Maade, at man bagefter forkyndte for hele den danske Offentlighed, at dette nu var gennemført paa de og de Vilkaar, de og de Sager skulde fremmes i det kommende Aar paa den og den Maade. Disse Partier møder nu ved deres Repræsentanter i Folketinget og Landstinget med Beklagelse over, at Forhandlingerne føres mellem de Partier, der maa samvirke, om den Retningslinie, som denne Regering agter at følge, skal kunne fortsættes i den kommende Tid. Hvad Begrundelse der er for disse Beklagelser, og hvilken Alvor der ligger bagved, har vi efterhaanden lært at forstaa. At de to Partier, hvorfra Beklagelserne fremkommer, særdeles vel ved, hvad Hensigten er, nærer jeg ingen som helst Tvivl om.

Carl F. Madsen: Jeg glemte før en lille Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister angaaende de Tal, Ministeren nævnte. Jeg var ikke i Stand til at følge dem i den Fart, hvori de blev oplæst, og jeg ved heller ikke, hvorfra Ministeren har